Άντε γαμήσου Αμερικκκή

Νίκος Κουφόπουλος

Κάθε δεύτερη Κυριακή, εδώ στη Βαβυλωνία,
νέα έχουμε για εσάς, έμμετρα και ίσως… αστεία(?)

Άντε γαμήσου Αμερικκκή (*1).

Με τη γενοκτονία των Ινδιάνων και τα Κολτ πιστολια σου.
Με τη διακήρυξη της ελευθεριας σου.
Με τις καραμπινες Γουίντσεστερ και τους χρυσοθυρες σου.
Με τον Τεννεσί Ουίλιαμ και τον Χέμινγουεϊ σου.
Με τις πετρελαιοπηγές σου και τον Γκραντ Κάνυον σου.
Με τους σκλάβους και τους Τεξανούς χωριατες σου.

Δεν σε γουστάρω Αμερικκκή.

Με τον Γκιλσμπεργκ, τον Έλιοτ και τον Εμερσον σου.
Με το Βιετναμ σου και την Κορεα σου.
Με τον Κερουακ, τον Μπαροουζ και τον Μπουκοφσκι σου.
Με το Σικαγο και το οχταωρο σου.
Με την Κοκα Κολα και τα Μακ Ντοναλντ σου.
Με τον Μαλκομ Χ και τους Μαύρους Πάνθηρες σου.

Πάλι σκατά τα έκανες Αμερικκκή.

Με την Ντικινσον, την Πλαθ, τον Ποε και τον Φερλιγκετι σου.
Με το Ναγκασακι σου και τη Χιροσίμα σου.
Με το πρωτο Συνταγμα σου.
Με τον εμφύλιο πολεμο σου. Τους Βορειους και τους Νοτιους σου.
Με τους μπλουζιστες, τους ραπερς και το ροκ εν ρολ σου.

Δεν κατάλαβες τίποτα από τους ποιητές σου Αμερικκκή.

Με τον Μπιλυ δε Κιντ σου και τους σεριφηδες σου.
Με τον Παουν, την Σεξτον, τη Ντικινσον και τον ΜακΚαλλερς σου.
Με τον Πολοκ, τον Λιχνεσταιν, τον Γουορχολ σου.
Με τον Β.Β. Κινγ, τον Μαντι Γουοτερς, τον Μπιουκαναν και τον

Χεντριξ σου.
Με το Αφγανισταν σου, το Ιρακ σου και την Συρια σου.

Μπερδευτηκες Αμερικκκή.

Με τα Πλέυ μπόυ σου, τα πορνό και τα καζινο σου.
Με τον Κομπειν, τον Τζεικ Λι, τον Ελβις, την Γουαινχαουζ σου.
Με τον Ελινγκτον, τον Μπερσταιν, τον Μπιρσακ σου.
Με τις Χαρλευ, τις Μπιουικ, και τις Μασταγκ σου.
Με τους Γκανς εντ Ροουζ, τους Τσιλυ Πεπερς, και τους Ντορς σου.
Με τους Άλμαν Μπραδερς, τους ZZ Τοπ, και την Φιτζεραλντ σου.

Κάτι δεν κάνεις καλά Αμερικκκή.

Με τους Αντερσον, τον Μαγιερ, τον Κομπτον, τον Μπετε, τον Φάινμαν σου.
Με τον Κινγκ, τον Λοντον, τον Καποτε, τον Χιουζ σου.
Με την Τζενεραλ Μοτορς, και την Φορντ σου.
Με τον Μπραντο, τον Τζον Γουεην, τον Ιστγουντ, τον Καιτελ, τον Κουπερ σου.
Με την Σια σου και τους πρακτορες σου.
Με τον Μαλκοβιτς, τον Ντε Νιρο, τον Γκαουτσο Μαρξ σου.

Πρέπει να ξεκαθαρίσεις τα πράγματα Αμερικκκή.

Με τους φασιστες ρατσιστες, και την Κουξ Κου Κλαν σου.
Με τον Σταν Λι, τον Φρανκ Μιλλερ, τον Κιουμπρικ, τον Γουελς σου.
Με τα βασανιστηρια και το Γκουανταναμο σου.
Με τα Μπιγκ Μπεργερ, τους αδερφους Κοεν, το Χαρβαντ, τον Κασιους Κλέι σου.
Με τις επεμβασεις σου και τον κολπο των Χοιρων σου.
Με τον Άρμστρονγκ, το φεγγαρι, και τη Νασα σου.

Έχουμε πρόβλημα Αμερικκκή.

Με τους Ρεηγκαν, τους Μπούς, τους Κλιντον, τον Ομπαμαν, τον Τραμπ σου.

Με τον Σανκο και τον Βαντσετι σου.
Με τον Γκεντελ, τον Εμερσον, τον θορώ και τον Τσομσκυ σου.
Με τις Χούντες σου και τους δικτακτορες σου.
Με τον Σκορτσεζε, τον Ταραντινο και το ΜοΜα σου.
Με το δολαριο, τα χρηματιστηρια σου και τον Νταουν Τζοουν σου.
Με τα οπλοκατοχη σου και την δευτερη τροπολογια του συνταγματος σου.
Με τον Μαλς Ντειβντ, την Γκολντμαν και τον Λουθερ Κινγκ σου…

Αμερικκκή, με φέρνεις σε δύσκολη θέση…

Μπλεχτηκα για λιγο φιλοι με την πολιτικη.
Ενώ η στηλη αυτή είναι σαφως…σατυρικη.
Μα θα που πειτε, αυτά πανε και τα δυο μαζι.
Τελος παντων. Ηταν μια -χε, χε- κακια στιγμη.
Μα κι εγω τωρα να βριζω…ολοκληρη Αμερικκκή.
Και να υπαρχει και κινδυνος καποιος να μπερδευτει.
Να μην καταλαβει τι θελει ο…ποιητης να πει.
Ετσι όμως είναι η ζωη.
Δεν μας ερχονται όλα στο πιατο και την κατάλληλη στιγμη.

Εχει μια σχετικη δυσκολια η στηλη αυτή.
Είναι δυστυχώς… αυστηρα περιοδικη.
Κάθε δευτερη Κυριακη.
Ετσι στην επικαιροτητα δεν…είναι παντα εκει.
Ομως να που ερχεται η στιγμη.
Τραγουδι τωρα φιλοι. Βρηκα και παλι αφορμη:

Δεν έμαθα τα μπλουζ να τραγουδάω.

Δεν έμαθα τα μπλουζ να τραγουδάω.
Στην Αρκαδία ακούγαμε κλαρίνα.
Μα όπως με πόνεσαν πολλές φορές και εκείνα,
έτσι και ο Buddy Gay με κάνει και πονάω.

Πέταξα πάνω απ’ τα βουνά στην Ορλεάνη.
Στου Μισισίπη τα μπλουζ, μες στα υπόγεια.
Ξέχασα τότε της πατρίδας μου τα σόγια.
Όλα ανακατεύτηκαν σε ένα νέο χαρμάνι.

Κιθάρες άκουσα ηλεκτρικές να κλαίνε,
όπως του Πετρολούκα κλαίει το κλαρίνο.
Όλα μου άρεσαν. Και ετούτα και εκείνο.
Και δεν με νοιάζει γι΄αυτό άλλοι τι λένε.

Του Μάρκου τα ταξίμια ανακατεύτηκαν,
Και συναντήσανε τα σόλα στις φυτείες.
Μπλέχτηκα λιγο στο Harlem σε αλητείες,
μα της ψυχής μου οι καημοί, γιατρεύτηκαν.

Υ.Γ.1. Έκαψαν λέει την ελληνική σημαία στο Πολυτεχνείο. Τα παλιόπαιδα. Αν τα βρω θα τα μαλώσω…(χε, χε…).

Υ.Γ. 2. Εδώ Ελεύθερα Εξάρχεια…
nikos1789@gmail.com

(*1) «…Η Αμερικκκή σ’ έδωσε τ’ ωραίο ταξίδι.
Χωρίς αυτήν δεν θα ‘βγαινες στον δρόμο.
Άλλα δεν έχει να σε δώσει πια.
Κι αν πτωχική την βρεις, η Αμερικκκή δεν σε γέλασε.
Έτσι σοφός που έγινες, με τόση πείρα,
ήδη θα το κατάλαβες οι Αμερικκκές τι σημαίνουν».
Κ. Καβάφης, ολίγον τι αλλαγμένος, με το συμπάθειο…